

H O T Ă R Ă R E

cu privire la contestația împotriva Hotărârii nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emise în privința judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău

9 iulie 2024
nr. 424/26

mun. Chișinău

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în componența:

Președintele ședinței:

Sergiu Caraman

Membrii:

Vasile Șchiopu

Ioana Chironet

Tatiana Ciaglic

Ion Guzun

Aliona Miron

Alexandru Postica

Maria Frunze,

examinând în ședință închisă contestația împotriva Hotărârii nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emise în privința judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, și luând act de informația membrului Consiliului Superior al Magistraturii, Ion Guzun,

A C O N S T A T A T :

Argumentele contestației:

La 1 aprilie 2024, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit contestația depusă de avocatul Nicolae Daniliuc în privința acțiunilor judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, care a fost înregistrată cu nr. 1389m.

În suport avocatul Nicolae Daniliuc a invocat dezacordul cu Hotărârea nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, indicând că prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 11 noiembrie 2022 (judecător Vitalie Ciumac), și, ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 octombrie 2023, menținute prin deciziile Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2023 și 11 decembrie 2023, s-au declarat inadmisibile cererile de chemare în judecată depuse de Daniliuc

Nicolae împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 17 decembrie 2021, prin care a fost respinsă cererea din 6 decembrie 2021 cu privire la restituirea contribuțiilor efectuate la bugetul Uniunii Avocaților în calitate de membru al Uniunii avocaților din Republica Moldova și încasarea de la Uniunea Avocaților din Republica Moldova în beneficiul său a sumei de 17 580, 55 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 500.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Reieșind din cele expuse, avocatul Nicolae Daniliuc a solicitat anularea Hotărârii nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se constate în acțiunile judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, fapte ce întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 339 din Codul penal și sesizarea Procuraturii Generale în acest sens, aplicarea asupra judecătorilor sesizați a sancțiunii disciplinare – eliberarea din funcția de judecător.

Toate aceste fapte, acțiuni/inacțiuni au fost reclamate de petiționar în conținutul sesizării nr. 1092s-1735p/m, parvenite în adresa Inspecției Judiciare la 21 decembrie 2023.

Prin Decizia nr. 1092s-1735p/m din 24 ianuarie 2024, Inspecția judiciară a respins sesizarea înaintată de avocatul Nicolae Daniliuc, pe motiv că faptele expuse nu constituie abateri disciplinare în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor vizați, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Avocatul Nicolae Daniliuc a depus contestație împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 1092s-1735p/m din 24 ianuarie 2024, invocând dezacordul cu decizia dată și constatările reținute de inspectorul-judecător și a solicitat admiterea contestației cu restituirea cauzei Inspecției judiciare pentru verificări suplimentare

Prin Hotărârea nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată contestația depusă de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1092s-1735p/m din 24 ianuarie 2024, emise pe marginea sesizării depuse la 21 decembrie 2023 asupra acțiunilor judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău.

Aprecierea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:

În conformitate cu art. 1 alin. (1) Legea nr. 947 din 19 iunie 1996 Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 din Legea nr.1768/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Consiliului Superior al Magistraturii i-a

fost atribuită competența de a examina contestațiile împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării.

În corespundere cu art. 22 alin. (4) din Legea nr. 947 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegiul disciplinar se examinează conform prevederilor Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (Legea 178/2014).

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr.178/2014, astfel, contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de Completul de contestații.

Art. 28 din Legea nr.178/2014 stabilește procedura de examinare a contestației.

Consiliul Superior al Magistraturii relevă că în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *Hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului judiciar*, competența Consiliului constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr.178/2014, Consiliul în această procedură deține statut de instanță quasi-judiciară, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (art. 29 din Legea nr.178/2014).

În acest context și ținând cont de faptul că acțiunile judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, la moment nu au primit o calificare care s-ar încadra în prevederile art. 4 din Legea nr.178/2014, Consiliul Superior al Magistraturii apreciază contestația drept o chestiune fără o complexitate deosebită, care poate fi examinată în procedură scrisă.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe *în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat* [Allan Jacobsson împotriva Suediei (nr. 2), pct. 49; Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [Varela Assalino împotriva Portugaliei (dec.); Speil împotriva Austriei (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (Schuler-Zraggen împotriva Elveției, pct. 58; Döry împotriva Suediei, pct. 41; a se vedea, a contrario, Salomonsson împotriva Suediei, pct. 39-40).

Consiliul Superior al Magistraturii reține că Hotărârea motivată nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar a fost recepționată de avocatul Nicolae Daniliuc la 28 martie 2024, fapt pentru care a semnat în avizul de recepție. Respectiv, contestația lui Nicolae Daniliuc, înregistrată la 1 aprilie 2024, a fost depusă cu respectarea termenului de contestare.

Cu referire la termenul de 30 de zile, de examinare a contestației, stabilit de art. 39 alin. (2) din Legea nr. 178/2014, care a fost depășit, se reține că activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, la capitolul ce ține de competența examinării chestiunilor cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a fost blocată un timp îndelungat, pe motiv de imposibilitate de convocare a ședințelor cu participarea la aceste ședințe a cel puțin jumătate de membri judecători, din pricini obiective.

Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră oportună respingerea contestației depuse de avocatul Nicolae Daniliuc, cu menținerea fără modificări a Hotărârii nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emise în privința judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, reieșind din următoarele considerente.

În accepțiunea art. 3 din Legea nr.178/2014, judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.

Totodată, art. 18 din Legea nr. 178/2014 stabilește etapele procedurii disciplinari.

- a) depunerea sesizărilor privind faptele care pot constitui abateri disciplinare;
 - b) verificarea sesizărilor de către Inspekția Judiciară și cercetarea disciplinară;
- La caz, procedura a fost respectată.

Prin Decizia nr. 1092s-1735p/m din 24 ianuarie 2024 Inspekția judiciară a respins, ca neîntemeiată, sesizarea înaintată de avocatul Nicolae Daniliuc, pe motiv că faptele expuse nu constituie abateri disciplinare în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului vizat, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin Hotărârea nr. 20/2 din 23 februarie 2024, Completul de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva deciziei Inspekției judiciare, reținând în concluzie aceleași motive.

Din contestația depusă împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor se atestă dezacordul avocatului Nicolae Daniliuc cu acțiunile judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, la examinarea acțiunii înaintate de

Daniliuc Nicolae împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 17 decembrie 2021.

Astfel, faptele invocate de avocatul Nicolae Daniliuc drept încălcări admise de judecători, sunt raportate direct și în exclusivitate la dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 11 noiembrie 2022, încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 11 octombrie 2023, decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2023 și decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2023.

În acest sens, este indubitabil că interpretarea și aplicarea normelor de drept exced sfera răspunderii, întrucât țin de raționamentul logico-juridic al magistratului. Verificarea corectitudinii constatărilor circumstanțelor de fapt ale cauzei, a aplicării și interpretării normelor de drept material, precum și respectarea normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanță este competența instanței de apel, iar în instanța de apel, respectiv - instanței de recurs.

Altfel spus, o neregularitate a actului judecătoresc constituie temei pentru formularea unei căi de atac, în timp ce răspunderea disciplinară poate fi antrenată în cu totul alte condiții decât cele prevăzute de lege pentru promovarea unei căi de atac.

Cu privire la acest aspect, reținând că prin sesizare/contestație se analizează și se impută magistratului modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în raport cu împrejurările de fapt și de drept, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii învederează că modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză anumită nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât atunci, când ignoră din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual, situație ce nu se atestă la caz.

Mai mult ca atât, analiza pe care o face contestatarul excede limitele contenciosului disciplinar, întrucât controlul de legalitate în privința actelor de procedură efectuate într-un dosar se realizează în conformitate cu dispozițiile procedurale de către autoritățile competente și nicidecum nu de Inspekția judiciară, ori, în caz contrar, Inspekția judiciară ar subroga autorității judiciare competente să realizeze analiza de legalitate și temeinicie a actelor procedurale în discuție.

Prin urmare, este indubitabil că inspectorul-judecător și Completul de examinare a contestațiilor corect au indicat că în virtutea principiilor generale nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Astfel, se impune a nota că atât Completul de examinare a contestațiilor, cât și Inspekția judiciară just au concluzionat că, în virtutea atribuțiilor sale atribuite prin lege, nu au dreptul să intervină în procesul de înfăptuire a justiției, respectiv, să-si expună poziția în privința legalității și temeiniciei actelor de dispoziție ale instanței de judecată, deoarece argumentele din sesizare se referă la acțiuni procedurale, ce pot fi invocate în procedura legală de atac și care nu poate fi înlocuită prin alte

modalități, inclusiv prin solicitări de tragere a judecătorului la răspundere disciplinară.

În caz contrar, acțiunile de expunere a opiniei în privința actelor judecătorești adoptate, de apreciere a probelor din dosar, corectitudinii aplicării legislației, etc, ar constitui o imixtiune gravă în actul de justiție.

În exercitarea atribuțiilor judecătorești beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

Potrivit legii, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv de Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În susținerea celor invocate de autorul sesizării, în aspectul pretinselor încălcări ale normelor legale și ale drepturilor procedurale, nu s-a făcut referire la un act judecătorec al instanței competente, din care să rezulte încălcarea legii care să întrunească elementele abaterii disciplinare.

Respectiv, cele expuse în sesizare și contestație nu denotă fapte, acțiuni, manifestări, prin care să fie afectate drepturile și libertățile fundamentale, încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înlăptuire a justiției.

În opinia Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, autorul contestației nu face referință la abaterile disciplinare prevăzute de lege, invocând abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178/2014, susținând ilegalitatea acțiunilor judecătorului, în esență își exprimă dezacordul cu soluția instanței, cu prevederile legale aplicate, care în opinia acestuia, nu urmau a fi aplicate.

Prin expunerile din sesizare/contestație, în modul cum au fost formulate, autorul își impune interpretările sale personale asupra circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, fapt inadmisibil, deoarece înseamnă o ignorare a principiilor legale și constituționale, conform cărora judecătorul este independent, iar hotărârile/ încheierile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

Mai mult ca atât, potrivit principiilor constituționale, judecătorul în procesul judecării cauzei, trebuie să decidă liber, fără careva influențe, presiune sau amenințare, concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum în cadrul unei proceduri disciplinare.

La caz, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră necesar a evidenția că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecări corecte, ceea ce presupune că, nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

Concomitent se atestă că, în acțiunile judecătorilor vizați în sesizare, nu s-au constatat careva acțiuni ce ar putea fi considerate fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încât să afecteze încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, iar în vederea argumentării acestei poziții, alegațiile contestatorului sunt

îndreptate exclusiv împotriva actului judecătoresc adoptat de judecători în cadrul examinării cauzei, alegații ce nu pot forma obiectul unui contencios disciplinar, deoarece opinia unui judecător exprimată în actul judecătoresc nu poate fi cenzurată prin solicitări de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului pentru că a emis un act judecătoresc cu care partea participantă la proces nu este de acord.

De altfel, reieșind din conținutul contestației, contestatarul nu și-a concretizat argumentele prin expunerea concretă a faptelor comise de judecători în stare să confirme abaterile disciplinare imputate judecătorilor, solicitând sancționarea în baza normelor generale de etică, însă imputarea oricărei încălcări implică confirmarea prin probe, la caz, astfel de probe nu au fost prezentate, alegațiile urmând a fi calificate ca aprecieri subiective ale autorului cu caracter declarativ.

Din verificarea argumentelor actului de sesizare și contestație, a probelor administrate, se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterilor disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

La fel, este neîntemeiată și critica adusă de autorul contestației Completului de examinare a contestațiilor și inspectorului-judecător, în situația în care materialele denotă cu certitudine că sesizarea și contestația au fost examinate minuțios și multiaspectual, a fost dată apreciere tuturor circumstanțelor, fiind emisă o decizie legală și întemeiată.

Este de menționat că, prin lege organică, și, anume prin articolele 27-29 din Legea nr.178/2014, a fost reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției Judiciare și împotriva hotărârilor Completului de contestații al Colegiului disciplinar.

Astfel, o persoană interesată, căreia Inspecția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza 2 căi de atac prevăzute de lege, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar și alta - la Consiliul Superior al Magistraturii. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezentând activități quasi-judiciare, garantează în măsura stabilită de art. 6 CEDO accesul la justiție în raport cu autorului sesizării, întrucât conțin atât șanse, cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Din aceste considerente, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, adoptată pe marginea contestației depuse de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva Hotărârii nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar va fi una fără drept de contestare.

Astfel, art. 27 din Legea nr.178/2014 stabilește competența și activitatea Completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar.

Succesiv, conform alin. (1) art. 29 din Lege, hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație, iar alin. (3) art. 29 din Lege acordă dreptul de contestare a hotărârii privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării, la Consiliul Superior al Magistraturii.

Această concluzie corespunde exigențelor cuprinse în jurisprudența Curții Constituționale și a CtEDO.

Astfel, prin Decizia nr. 137 din 29 septembrie 2022, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, examinând excepția de neconstituționalitate a articolului 29 alin. (3) din Legea nr. 178/2014, a menționat că, pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, trebuie să existe o „dispută” cu privire la un „drept” despre care se poate afirma că este recunoscut în dreptul național, indiferent dacă este protejat sau nu de Convenție (Regner v. Republica Cehă [MC], 19 septembrie 2017, § 99; Denisov v. Ucraina [MC], 25 septembrie 2018, § 44).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

În aceeași măsură, Curtea Constituțională a constatat că, potrivit art. 26 alin. (1) din Legea nr.178/2014, în cazul în care nu se stabilește existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probe administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător elaborează o decizie motivată de respingere a sesizării, ce poate fi contestată în fața completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar. Curtea Constituțională a menționat că, existența unui drept de acces la un tribunal împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu a demonstrat existența unui drept „civil” care poate fi apărut în justiție. Răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public ce urmărește asigurarea responsabilității judecătorilor și, prin urmare, a încrederii publicului în justiție. Fără a nega importanța acestei instituții, Curtea Constituțională a menționat că, în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil”.

Curtea Constituțională a statuat că, printr-o faptă comisă de un judecător, ar putea fi lezate drepturile fundamentale ale unei persoane. Totuși, încălcările în discuție pot fi remediate prin intermediul altor mijloace, e.g. exercitarea căilor de atac împotriva hotărârii care lezează un drept, formularea unor acțiuni civile în despăgubire (e.g. pe baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de

reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sau pe baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești) sau alte remedii care pun în aplicare obligațiile pozitive ale statului de a asigura protecția drepturilor omului.

În această ordine de idei, nu va putea fi invocat faptul cu referire la o pretinsă îngrădire a accesului la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o triplă jurisdicție la examinarea sesizării, iar hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii va fi una irevocabilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea 947 din 19 iulie 1996, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor prezenți, cu excepția cazului prevăzut în art. 19 alin. (4).

Prin prisma art. 15 alin. (2) din Legea 947 din 19 iulie 1996, ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii care sunt în exercițiul funcției și nu se află în situațiile menționate la art. 18 alin. (1) din Legea menționată.

Învederând cele menționate supra și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii cu 8 (opt) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” respinge contestația împotriva Hotărârii nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, cu menținerea fără modificări a Hotărârii nominalizate.

În conformitate cu art. 39 și 40 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 22, 24 și 25 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 și art. 191 alin. (5) din Codul administrativ, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă Ș T E :

1. Se respinge contestația, depusă de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva Hotărârii nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emisă în privința judecătorilor Vitalii Ciumac și Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Anatolie Minciuna (în demisie), Ecaterina Palanciuc, Veronica Negru și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău.

2. Se menține fără modificări Hotărârea nr. 20/2 din 23 februarie 2024 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar.

3. Prezenta Hotărâre este irevocabilă.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Consiliului Superior al Magistraturii**

Sergiu CARAMAN